

Старійшина Ніл Л. Андерсен

З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Розкажи про Ісуса мені

Особиста сильніша віра в Ісуса Христа підготує [ваших дітей] до випробувань, яких, скоріше за все, їм не уникнути в житті.

Коли вас призначають виступати наприкінці останньої сесії конференції, ви ловите кожне слово, розмірковуючи, які частини з вашого виступу вже прозвучать до того, як настане ваша черга виступати. Теми виступів не призначаються, над ними спільно не працюють. Звичайно ж, Господній спосіб підготовки до виступу є найкращим. Він вимагає від кожного промовця особистого старання й молитов, які зливаються в духовну симфонію, сповнену одкровення й сили. Повторювані теми, принцип, що будується на іншому принципі, пророчі попередження, надихаючі обіцяння—ось вона, божественна гармонія, яка є чудом! Я свідчу, що на цій конференції ми почули і відчували задум і волю Господа.

Президент Томас С. Монсон назвав підростаюче покоління “найкращим”¹ і сказав нашій молоді такі слова: “Ви прийшли на землю у славетний час. Перед вами майже безмежні можливості”². Але він також застеріг: “Ми прийшли на цю землю в неспокійні часи”³. “Це час вседозволеності, коли суспільство у своєму

загалі повсякденно демонструє зневагу до законів Божих і порушує їх”⁴. Ми тісно оточені тим, що призначено відволікати нашу увагу. “Супротивник вдається до всіх засобів, щоб хитрощами обдурити нас, намагаючись навернути на свій шлях”⁵.

Ми відповідальні за наше підростаюче покоління. Вони прийшли на цю землю, маючи важливі обов’язки і величезні духовні здібності. Ми не можемо бути недбалими, готуючи їх до життя. Нам, батькам і вчителям, потрібно не запалювати духовний вогонь в їхніх душах, а швидше треба роздмухувати полум’я того духовного вогню, яке вже запалене від вогню їхньої передземної віри.

Цього дня я хочу наголосити на проханні дитини, яке звучить в пісні Початкового товариства:

О, розкажи, як Спаситель жив в давні дні.

*Більше про Нього хотілось знати мені*⁶.

У нашому сьогоднішньому світі кожна дитина, кожний молодий чоловік і кожна молода жінка потребує

власного навернення до істини. Кожному з них потрібне власне світло, власна “стійка і непохитна”⁷ віра в Господа Ісуса Христа, яка не залежить від батьків, провідників і вірних друзів.

Розповіді про Ісуса можуть бути як той швидкий вітер, що роздмухує тліючі вогники віри в серцях наших дітей. Ісус сказав: “Я—дорога, і правда, і життя”⁸. Розповіді про Ісуса, що звучать знову й знову, приносять віру в Господа Ісуса Христа і зміцнюють фундамент свідчення. Чи можете ви уявити цінніший дар для своїх дітей?

Чи вкладено в розум і душу наших дітей знання про життя і вчення Ісуса Христа? Чи згадують вони про життя Спасителя, коли задумуються над тим, що їм робити у власному житті? Це для них ставатиме дедалі важливішим у наступних роках.

Чи ваші діти уявляли собі нараду на небесах⁹, на якій Ісус—найвеличніший з усіх—заявив: “Ось Я, пошли Мене”¹⁰? Чи відчують вони власну готовність служити, наслідуючи Його приклад?

Чи думають вони про Його народження в тих скромних умовах,¹¹ коли

Спаситель світу “в яслах лежа[в]”¹²? Чи такі Його обставини допомагають їм краще розуміти належне місце матеріальних статків?

Чи знають вони, що Ісус часто навчав: “Просіть, і ви отримаєте”¹³? Чи Його молитви вдячності¹⁴ і Його благання до Батька¹⁵ проходять через розум наших дітей, коли вони на колінах моляться, переживаючи власні труднощі?

Чи розповідали ми їм про любов Ісуса до дітей, про те, як Він брав їх на руки, молився за них і плакав?¹⁶ Чи знають наші діти, що Ісус справді стоїть “з розкритими обіймами, щоб прийняти [їх]”¹⁷?

Чи знаходять вони силу в розповідях про пощення¹⁸ Ісуса, коли ми навчаємо їх про закон посту?

Чи наші діти, відчуючи власну самотність, знають, яку самотність відчував Спаситель, коли друзі покинули Його і коли Він спитав у Своїх апостолів: “Чи не хочете й ви відійти?”¹⁹

Чи відчували наші діти силу чудес, які творив Спаситель? Ісус змілів прокаженого²⁰, повернув зір сліпому²¹. Він нагодував 5000²², утихомирив

море²³ і підняв Лазаря з мертвих²⁴. Чи вірять наші діти, що “через віру чудеса творяться”²⁵, і чи моляться вони про чудеса в їхньому власному житті?

Чи набираються наші діти сміливості зі слів Спасителя, сказаних старшині синагоги: “Не лякайся,—тільки віруй!”²⁶

Чи наші діти знають про Його досконале життя²⁷, Його самовіддане служіння, про те, як Його зрадили і жорстоко розіп’яли²⁸? Чи свідчили ми їм про достовірність Його Воскресіння²⁹, Його відвідування нефійців в Америці³⁰, Його з’явлення пророку Джозефу Сміту у Священному гаю³¹?

Чи чекають вони на Його славетне повернення, коли все буде вчинено правильно і кожне коліно схилиться і кожний язик визнає, що Ісус є Христос?³²

Чи наші діти кажуть: “Розкажи, як Спаситель жив в давні дні”³³?

Звертаюсь до молоді і дітей: живіть відповідно до ваших важливих обов’язків і величезних духовних здібностей. Прагніть знати більше про Ісуса; відкривайте Писання. Ось

одна з ідей—прочитайте знову книгу Ісуса Навина, а потім обговоріть прочитане з батьками, вчителями й одне з одним.

Звертаюся до батьків і матерів, до дідусів і бабусь та до всіх, хто не має власних дітей, але любить турбуватися про дітей і молодь: моя вам порада—частіше говоріть про Ісуса Христа. У Його святому імені є величезна духовна сила. Бо: “Не буде дано ніяке інше ім’я або іншу путь, ... [якою] спасіння може прийти до дітей людських, тільки в імені Христа,

Господа Вседержителя, і через Нього”³⁴.

Матерям, які виховують своїх дітей без чоловіків, я обіцяю: якщо ви будете говорити про Ісуса Христа, ви відчуватимете силу з небес, яка благословлятиме вас.

Після смерті чоловіка сестра Стелла Оукс сама ростила своїх трьох дітей (серед них був і старійшина Даллін Х. Оукс³⁵). Одного разу вона сказала: “Мені було дано знати, що Господь любить мене і що я зможу виконати свою місію. Я відчувала

себе огорнутою любов’ю... [і знала, що] Він [буде підтримувати нас] у будь-яких наших труднощах”³⁶.

А тепер моє звернення до вас, батьки: будь ласка, приділяйте велику увагу тому, щоб розповідати своїм дітям про Спасителя. Їм потрібні враження, що підтверджують вашу віру, так само, як і віру їхньої матері.

Хоч іноді дитина може й не слухати з віруючим серцем, але ваше свідчення про Ісуса залишиться в її розумі і душі. Ви пам’ятаєте історію про Алму, який вибрав неправильний шлях? Повернувшись, він сказав:

“Я пригадав, ... як мій батько [казав] ... про пришествя... Ісуса Христа, ... [Який прийде] спокутувати гріхи світу.

... коли мій розум схопився за цю думку, я заволав у серці своєму: О Ісусе, Ти, Сину Божий, змилуйся наді мною”³⁷.

Якщо дитина не слухає, не впадайте у розпач. Час і істина—на вашому боці. Прийде мить, і ваші слова зринуть в її пам’яті, начебто вони—з небес. Ваше свідчення завжди буде залишатися з вашими дітьми.

Якщо ви з благоговінням говорите про Спасителя—у машині, в автобусі, за обіднім столом, у молитві, стоячи на колінах, під час вивчення Писань або під час пізньої вечірньої розмови—Дух Господа буде супроводжувати ваші слова³⁸.

Якщо ви дуже стараетесь, свідчення про Ісуса буде непомітно і поступово проникати у серця ваших дітей. Вони будуть звертатися до свого Небесного Батька у смиренній молитві і відчуватимуть Його вплив через силу Святого Духа. Їхня особиста сильніша віра в Ісуса Христа підготує їх до випробувань, яких, скоріше за все, їм не уникнути в житті³⁹.

Я зустрівся з Біллом Форрестом і Деббі Хатчінгс, коли ми були

студентами Університету Бригама Янга. Білл повернувся зі своєї місії. Він і Деббі покохали одне одного й одружилися в Оклендському храмі, що в Каліфорнії. Вони оселилися в Месі, Аризона, і були благословенні мати п'ятох синів і двох дочок. Білл і Деббі навчали своїх дітей любити Господа Ісуса Христа, як вони самі любили Його. Їхній син, старійшина Деніел Форрест, який тепер служить в Мексиканській Оахакській місії, сказав: “Щоранку, що б там не було, ми сідали за стіл і перед школою читали й обговорювали Писання”.

Їхня дочка, Кара, яка тепер заміжня і має своїх двох маленьких дітей, і досі добре пам'ятає, як батько підвозив її на заходи, що проходили рановранці, коли вона навчалася в старших класах. Вона сказала: “Татко з радістю заучував напам'ять цитати, уривки з Писань і вірші, і ми, [ідучи в такий ранній час,] повторювали їх”. Одним з його улюблених уривків з Писань був цей: “Пам'ятайте, пам'ятайте, що на камені нашого Викупителя, Який є Христос, Син Бога, ви повинні побудувати свій фундамент; так, щоб коли диявол пошле вперед свої могутні вітри, ... [він] не мав сили над вами, щоб втягнути вас до безодні, ... завдяки каменеві, на якому ви збудувалися”⁴⁰.

Білл Форрест служив єпископом приходу Естейт Гроувз в Аризоні. У п'ятницю, що була перед Великодньою неділею, 2000-го року, якраз 10 років тому, він їхав на роботу, і всього за милю (1,6 км) від дому на нього наїхала велика вантажівка з гравієм. Деббі разом з дітьми виїхала з дому невдовзі після Білла, і вони несподівано побачили ту трагічну сцену. Білл у цій аварії не вижив. Безсмертний дух цього дорогого чоловіка і батька несподівано було забрано додому, до

Того, Хто подолав смерть, до Сина Божого, Чие славетне Воскресіння вони мали разом святкувати у ту Великодню неділю.

Як Деббі та її семеро дітей (найменшій дитині тоді було лише п'ять років) знайшли потрібну їм силу? Кара, якій на момент загибелі батька було 15 років, недавно сказала мені: “Я вдячна моїм [матері і батьку] за те, як вони навчали мене [про Спасителя]. Вони зі мною відкривали Писання, зі мною молилися і були прикладом [Спасителевого] милосердя, любові й терпіння. ... Щороку Великодень—чудовий час у моєму житті, бо я згадую про життя, місію і Воскресіння нашого Спасителя і я згадую про життя мого земного батька”.

Старійшина Деніел Форрест сказав: “Мені було 10 років, коли не стало мого батька. То був дуже нелегкий час. Моя мама завжди була для мене прикладом того, чого навчав Спаситель. Я взяв з собою іменну табличку свого батька, яку він носив на місії в Іспанії. У мене є [два] улюблені вислови мого батька: “Двоє можуть зробити все, якщо один з них—Господь” і “Нашим фундаментом повинен бути Спаситель. Без Нього нам буде важко”.

Віра в Ісуса Христа наповнює серця дітей сім'ї Форрест. У ці Великодні дні, через 10 років після загибелі їхнього батька, вони глибоко сумують

за ним, але жало його смерті “поглинуто в Христі”⁴¹. Вони знають, що завдяки неосяжному дару Спасителя будуть зі своїм земним батьком і своїм Небесним Батьком знову.

Розкажи про Ісуса мені.

Через мить ми почуємо Божого пророка. Говорячи про Свого пророка, Господь сказав: “Його слово ви повинні отримувати, як з Моїх власних вуст”⁴². Я свідчу, що Президент Томас С. Монсон є вустами Господа на землі.

Я свідчу, що Ісус є Христос, Спаситель всього людства. Його життя, Його Спокута, Його Воскресіння, Його очікуване повернення такі ж реальні, як і схід сонця. Його ім'я буде прославлятися завжди⁴³ і у віки віків. У святе ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Томас С. Монсон, “Незмінні істини для мінливих часів”, *Ліягона*, трав. 2005, с. 19.
2. Томас С. Монсон, “Нехай у вас буде сміливість”, *Ліягона*, трав. 2009, с. 123.
3. Томас С. Монсон, “Взіреть праведності”, *Ліягона*, трав. 2008, с. 65.
4. Томас С. Монсон, “Заключні слова”, *Ліягона*, лист. 2009, с. 109.
5. Томас С. Монсон, “Взіреть зустрічей”, *Ліягона*, трав. 2009, с. 113.
6. “Розкажи про Ісуса мені”, *Збірник дитячих пісень*, с. 36.
7. Аїма 1:25.
8. Іван 14:6.
9. Див. Авраам 3:2–28.
10. Авраам 3:27.
11. Див. Лука 2.
12. Див. Лука 2:7.

13. 3 Нефій 27:29.
14. Див. Лука 10:21.
15. Див. Лука 11:2–4.
16. Див. 3 Нефій 17:11–24.
17. Мормон 6:17.
18. Див. Лука 4:1–13.
19. Іван 6:67. Президент Монсон, звертаючись до молоді минулого року, сказав: “Вам... доведеться відстоювати те, у що ви вірите. Якщо коріння вашого свідчення не укріпилося, вам буде важко протистояти глузуванню тих, хто кидає виклик вашій вірі” (*Ліягона*, трав. 2009, с. 126).
20. Див. Марк 1:40–42.
21. Див. Лука 18:35–43.
22. Див. Марк 6:34–44.
23. Див. Марк 4:35–41.
24. Див. Іван 11:8–53.
25. Мороній 7:37.
26. Марк 5:36.
27. Див. 1 Петра 2:21–25.
28. Див. Лука 22:47–48; 23:32–46.
29. Див. Іван 20:11–23.
30. Див. 3 Нефій 11–26.
31. Див. Джозеф Сміт—Історія 1:17.
32. Див. Учення і Завіти 88:104.
33. “Розкажи про Ісуса мені”.
34. Мосія 3:17.
35. Старійшина Оукс одного разу сказав: “У дитинстві я проводив більшість вечорів за читанням книжок. Однією з моїх улюблених книжок була *Hurbut's Story of the Bible*..., в якій було 168 історій з Біблії. Мені подобалися ці історії, і я перечитував їх багато разів” (“Bible Stories and Personal Protection,” *Ensign*, Nov. 1992, 37).
36. Stella Oaks, “Thy Will Be Done,” in Leon R. Hartshorn, comp., *Remarkable Stories from the Lives of Latter-day Saint Women*, 2 vols. (1973–1975), 2:184.
37. Алма 36:17–18.
38. У нашому сьогоднішньому світі нам потрібно, щоб слова Еноша про свого батька ще більшою мірою стосувалися слів наших дітей про нас: “Слова, які я часто чув від мого батька про вічне життя,... запали глибоко в моє серце. І моя душа жадала; і я став навколішки перед моїм Творцем” (Енош 1:3–4).
39. Президент Монсон пообіцяв молоді: “Якщо коріння укріпилося, ваше свідчення про євангелію, Спасителя і Небесного Батька буде впливати на все, що ви будете робити у своєму житті. ... Ваше свідчення, якщо його постійно підживлювати, збереже вас у безпеці” (*Ліягона*, трав. 2009, с. 126).
40. Геламан 5:12.
41. Мосія 16:8.
42. Учення і Завіти 21:5.
43. Див. Алма 26:12.